

Szerkesztői iroda

A lap szellemi részét
illető közlemények
Vadaj József-hez inté-
zendők Békésre.

Kéziratok nem adatnak
vissza.

Hirdetéseket elfogad bár-
mely jóneműű förtőstár-
tástól iródn.

BÉKÉSI HIRLAP

Megjelenik hetenkint egyszer: szombaton.

Kiadóhivatal:
Csabán, a „Corvina”
könyvnyomda.

Előfizetések és hirde-
tések a szerkesztőhöz
is intézhetők.

Előfizetési árak:
Egész évre 4 frt 4
Félévre ... 2 „ 20
Negyedévre 1 „ 10
Egyre s száma ára 8 kr.

Megélhetés és becsület.

A megélhetés gondja folytonosan munkára, kitartásra ösztönzi az embert. Bizalommal, nagyobb reményekkel küzd, szenved az ember, hogy a társadalmi pozíciót magának biztosítsa.

A mai társadalmi fogalmak szerint minden embernek maga iránt való legelső kötelessége az anyagiakban való előmenetelét munkálni, megélhetését biztosítani. És az emberiség saját jól fölfogott érdekében, buzgalommal igyekszik ezt megvalósítani, csak-hogy ezerféle módon mozdítja azt elő.

Innen van az, hogy több ember nem csinál lelkiismereti kérdést a megélhetés eszközeinek megválogatásánál.

Azt senki sem fogja elvitatni, hogy a tisztességes megélhetést leginkább a szorgalommal, takarékosággal, tisztakeziséggel biztosíthatjuk, s ha szorgalmasak, takarékosak és tiszta kezüiek vagyunk, remélhetjük, — a mit csak a gondviselés adhat, nyújthat nekünk, a segédelmet, melylyel becsületes igyekezetünkben megsegít bennünket. A társadalom jobbjai pedig tárt karokkal zárnak bennünket abba a kaszuba, a hel tisztességes megélhetésünket munkálhatjuk s esaládunk jövőjét biztosíthatjuk. Még akkor is, még abban az esetben is, ha a világ halittele félre magyarázza törekvésünket, — a rágalmozó épébe mártott nyelve kicsinylőleg teszi meg nyilatkozatát: megnyugvást ta-

láthatunk lelkiismeretünk tisztaságában, melyről mindannyiszor vissza pattan az irigykedés, rágalom nyilvesszője s többször mint nem, azt sebesíti meg, aki elég vakmerő volt azt ellenünk irányítani.

Tapasztaljuk, hogy a becsületes munkást, kötelességet buzgalommal, kitartással, szorgalommal teljesíteni igyekvőt s a ki hamis keresettől elfordul, éppen azok igyekeznek sárral dobálni, a kinek orcájáról egy elpalátozhatatlan érzés pirja sugárzik le s a kiknek a zsebében tisztességtelen úton összarácsolt pénz cseng. Azok járnak fölemelt fővel, azok igyekeznek sokat mutatni, azok tudják keresni a feltűnést, a kik pénzért vásárolják meg a rövidlátók becsülését, a kik élelmes kapzsisággal szaporítják azt a vagyont, melyből némelykor csak azért gyakorolják a humanizmust, — hogy port hintsenek a világ szemébe, s kierőszakolják annak a becsülését.

A társadalom nem ritkán érdemtelre pazarolja becsülését, de többször megtörténik, hogy a felismert kapzsiságot sem itéli el szigorúan, mert az embert pénzéért, vagyonáért értékeli.

Magának a társadalomnak kellene lennie igazságos bírónak, — a mely felismerné s megvédené a becsületes embert; elítelné, mocsoktalan köréből száműzni azokat, a kik akár a szegény becsületes emberek tönkrejuttatásával, akár más tisztességtelen uton szerzett vagyonnal jog- és érdemtelentül dicsekszenek.

A társadalomban egész raj keletkezett immár, a mely folytonosan bünnös spekulációkkal üzérkedik. Vannak, a kik előre fontolt szándékkal buknek meg, hogy ezzel a bukással kereskedőket károsítsanak meg, lázítsák a becsületes szaktársak közt, óva, féltve őrzött bizalmat. Vannak, a kik olyan száudékkal vesznek kölcsönt, hogy azt sohasem fizetik vissza, azzal károsítják kezeseiket s megnehezítik a becsületes embereknek való kölcsönzést. És vannak undok férgei, vad állatai a társadalomnak, a kik egy fékevesztett pillanatban vad gyűlölettel ragadják kezükbe a gyilkos kést, hogy egy élet árán szerezzenek maguknak pénzt. — És az ártatlan kibugyant vére sem találják meg a becsületes tiltó szavát. —

Szegényen pir fut végig a becsületes ember orcáján, mikor a mások vagyona után való kapzsi sovárgást látja. Lesújtó társadalmi tünetek ezek.

B. Á.

A közérdek köpönyege.

Ha az elmés Phädrus, vagy a csipős Aesophus élne és a közelünkben levő zöld asztalok mellé telepednének, aligha nem két ilyen fajta mese születnék ihletett és évezred óta becsült tolluk alatt:

Volt, hol nem volt, volt egyszer egy gyönyörű várkastély. Fényes kincsek, kivanatos drágaságok voltak abban felhalmozva. Boldog volt, a ki oda bejuthatott. Két vándorlegény kuncsorogott körülötte. Az egyik volt a Közérdek, a másik a Magánérdek.

Egtek a vagtól mindketten, hogy a palotába bejussanak. Hanem hát mérge-

Ezeknek az előrebocsátása után ott kezdhetem az elmondandó esetet, mikor a vendéglőbe léptünk. Hármán voltunk. Adél kisasszony, a mamája, meg én. Adél igen bájos volt és minden valószínűség arra mutatott, hogy szerelmes vagyok bele. A mama mosolygása, meg az engedélye, hogy velük mehetek, szintén e mellett szólt. Hát beléptünk a vendéglőbe és leültünk az asztal mellé. Adél szemben, én pedig háttal a publikumnak. A mama oldalvást foglalt helyet és mind a kettőnket szemmel tartott.

A mint mult az idő, azt vettem észre, hogy a bájos Adél képeket vág. Az arca bosszuságot fejez ki és el-elkapkodta a fejét. Valami nem tetszett neki. A vér természetesen nyomban a fejembe szállt, mert arra gondoltam, hogy valami szemtelen ficsur fikszirozza. De hát hiába fordultam hátra, ilyen merész urat nem láttam. A szomszéd asztalnál ugyan egy vörös szakállu ur ült, de az valamivel babrált és kezeire nézett.

— Bántja valami? kérdezém a lányt, még mindig fölingerelt állapotban.

— Cseréljünk helyet.

Ahogy ezt mondta, nyomban tisztában voltam azzal, hogy valaki a közönség között impertinens. És elhatároztam, hogy az az ember meg fog halni. Hogy mer a nyomorult bosszuságot, kellemetlenséget okozni Adélnak? A szépnek, a bájosnak, a kinek én vagyok a gavalérja.

Helyet cseréltünk és alaposan szemügyre vettem a helyzetet, de hiába. — Semmi különös, semmi feltűnő nem mu-

tatkozott. Az urak elváltak foglalva magukkal, vagy a társaikkal. Ezek a társak pedig asszonyok voltak, akik mellől nem szokás eltekintgatni. Nem lehetett tehát a bünnös senki más, mint a vörös ur, a ki a szomszédos asztalnál egymaga ült s a körmével játszadozott. Bizonyosan ő volt, de most, hogy velem került szembe, az ártatlant adja. Igen rossz ómen volt ránézve, hogy ezvikkerejéből fekete szalag lógott le s ez a fekete szalag a jobb fülén volt végig húzva. Az ilyen zsinoros szemüvegű emberek már a zsinórkukkal, meg a szalagjukkal dühbe tudnak hozni. Na, ha ő a bünnös, akkor se irgalom, se kegyelem. Meg fog halni.

Adél szép arca azonban csillapító hatással volt rám. Nehány perc múlva megint őt néztem, hallgatva kedves hangját, amely a szívemig eljutott. És éppen azért, mert őt néztem, nyomban konstálhattam, hogy valami megint nem tetszik neki. Az első percben meghökken-tem, hogy ez a valaki én vagyok, mert kivülem senkit sem láthat. De azután rájöttem, hogy hátam mögött, vele szemben nagy tükör van, a mely visszamutatja neki a társaságot.

Hirtelen szétnéztem s a vörös gigerlit láttam magam előtt. Az volt az egyedüli dolga, hogy a körmét vágta.

— Na — szólalt meg később a mama — ez mégis illetlenség.

— Mi? Mi az illetlenség? kérdeztem elvörösödő ábrázattal, abban a hiedelemben, hogy meggy meg tudok mindent.

— A mit az a vörös ur visz véghez.

A „BÉKÉSI HIRLAP” TÁRCAJA.

Ez az ember megfog halni.

— Elbeszéli egy krakéler. —

Írta: Murai Károly.

Hamar a fejembe szalad a vér s rendszeren csak másnap jövök rá, hogy helytelenül cselekedtem. Persze, már ekkor késő, mert valakit fölfriekáztam és mert a segédek már megbeszéltek a dolgot. Az illetőnek nincs elég bátorsága arra, hogy az elégtételvéstől elálljon, én meg nem kérhetek boosánatot. Így hát össze-megyünk és sohasem én húzom a röviddebet. Hidegvérű is vagyok, értek is a mesterséghez, azután még szerencsém is van.

Ha valakit a mérkőzés helyéről lepedőben visznek haza, az kétségtelen, nem én vagyok. Hanem az az ur, aki olykor-olykor Szegedre utazik és ott pár hetet elüldögél, már közelebb esik hozzám.

Ilyen körülmények között persze krakélernek neveznek, pedig nem vagyok az. Nem nézek én ki magamnak senkit és nem is válogatok az ábrázatokban, hogy a nem tetszőn ott hagyjam a kardom nyomát. Teljességgel véletlen játszik közbe. Az illetőnek olyas valamit kell tenni, a mi a fejembe kergesse a vért. Mivel azonban — mint már említettem is — a vérem igen hamar szaladni kezd, még pedig fölfelé hát mégsem kell az ellemfeliemnek valami tulságosan feltűnő és ríkió dolgot cselekedni.

rendeltek is el, hogy az uszodát Povádra vigyék, de akkor aztán a felséges nép is Povádnál fürdjenék ám s ha egy lélek a hidon felül még ha baptista is bemelegszik: huszonötöt rá! Sőt többet mondog: tiltok meg a Körös mellett levő parti városoknak is, hogy fölöttünk fürdjenek és füröszenek s egyéb piszkot a vízbe erresszenek!

Végül a felett fejezem ki csodálatomat, hogy a vaktában támadt badar gondolatnak, az uszodaüldözésnek többen is beugrottak, biztosíthatom pedig őket, hogy olyan hatóságra nem akadnak, amelyik ilyen neveléses gyerekes mozgalmat meghallgasson, a minőhöz hasonló még nem akadt folyamlati városokban sehol. Persze vannak ám községek, a hol jobban tudják, mire való az uszoda és a fürdés, mint mi.

Helybeli polgár.

UJDENSÁGOK.

— **Lapunk munkatársait és levelezőit felkérjük,** hogy a szerkesztő távollétében mindennemű közleményeket Jám bor Lajos tanító urhoz sziveskedjenek küldeni.

— **Főgymnáziumunk** ügyében a legújabb mozzanattal, hogy a napokban Orth Ambrus és Prokopp Endre mérnökök, mint a miniszter küldöttéi részletes helyszíni felvételt készítettek a nagy iskola épületről s hozzátartozó telkekről. Az új épület tervezetét ezek alapján fogja a Jár mérnök az államépítészeti hivatalban a napokban elkészíteni. A tervezet szerint a régi épületre még egy emelet jön s kelet felől egy szarny-épület emeltek. A népiszkolának természetesen új telepet fog az egyház valamelyik alkalmas helyen berendezni.

— **Halálozás.** Ismét egy kedves fiatal lelket ragadt el közülünk a kérielhetetlen halál s épen azok közül, akiknek földi élete kellemes és élvezetes lehetne, mert a gondviselés által földi javakkal bőven megáldott. Alig temették el Belenta Gábor, az ifju gyógyszerész, már nővérére, az alig 24 éves ifju nőre Jantyk Józsefnek került a sor, aki még alig 2-ik éve élvezte a házasság örömeit. E hó 21-én helyezték őt örök nyugalomra nagyszámú rokonai és ismerősei. A gyászoló család ez alkalomból a következő jelentést adta ki: Elszomorodott szívvel jelentjük úgy magunk, mint a számos rokonok nevében a felejthetlen bú hitves-

doznak, a férfiak türelmetlenül tekintenek ki, mikor indul már a viczinális. Az indóház hűsében üldögélve szemléli a vonat az egész személyzet. A nagy vonatok elmentek, most már megpihenhetnek. A főnök egy cigarettára gyújt, a kalauzt a fekező kinalja meg egy „Tiszá”-val, az egész társaság kedélyesen hűsöl.)

Első utas (a bezárt kupé ablakán kihajolva, összetett kézzel rimánkodik): Uraim, az Isten szerelméért inditsanak már bennünket.

Személyzet: (Vállat von.)

2-ik utas. (Jó idő mulva): De uraim, ha indítani nem akarnak, engedjenek kiszállani legalább bennünket is a hűvösre.

Személyzet: (vállakat von.)

3-ik utas. (Idő múltán): De kérem, ez borzasztó, önök ott hűsölnek és bennünket itt kineznek! (Általános zugás az egész vonat hosszában, minden ablakban kétségbeesett, tiltakozó arcok jelennek meg.)

4-ik utas: Ez botrány, még figuráznak az emberrel, mért szállítják be idő előtt az utasokat.

Szolgálati tiszt: Kérem, minden pontosan történt, (óráját nézi.) (Utások ki akarnak szállni, hogy panaszkönyvet kérjenek.) Az idő eltelt. (Kapusnak int.) A harmadikat! (Személyzet felugrál az árnyékból s a halálra kinezott utasok fölébe hangzik a megváltó: „M e h e t t ! !”)

társnak, szeretett leányunknak, nővérünknek illetve sógorunknak és kedves rokonunknak Jantyk Józsefnek szül. Belenta Kornéliának élte 24-ik, boldog házasságának 2-ik évében hosszas szenvedés után folyó hó 20-án éjjeli 2 óraker történt gyászos elhunytát. A boldogult hűt tetemei folyó évi július hó 21-én d. u. 5 óraker fognak a békési róm. kath. kápolna sírboltjába örök nyugalomra tétetni az engesztelő szentmise áldozat pedig ugyancsak folyó hó 21-én reggel 7 óraker fog az egek urának bemutatattani. Békés, 1894. július hó 20. Jantyk József, mint férje. Özv. Belenta Józsefné, mint édes anyja. Özv. Jantyk Mihályné, mint anyósa. Belenta Katalin férj. Drakovits Árpádné. Belenta Teréz özv. Kelemen Lászlóné. Belenta Örszike férj. Neumann Ernőné. Belenta Vilma férj. Herczeg Józsefné. Belenta József, mint testvérei. Jantyk István, Jantyk Mihály, Jantyk Mátyás, Jantyk Lajos, mint sógorok.

— **A kiállításon.** Lapunk mult számában említettük, hogy a debreczeni orsz. tanszerkiállításán Vada József, lapunk szerkesztője is részt vesz, mint kiállító. A kiállítandó tárgyak: 1. A „Tanügy” című közlöny márfél évi folyamata. 2. Békés köztség belterületi térképe, mint földrajzi tanszerk. 3. Tízennyolcz féle népiskolai tankönyv. 4. Fénynyomatok és más részletek a „Magyar tanfelfiak és tanítónők ezredéves albuma” című nagyszabású munkából. 5. „Haladást mutató íráslapok, mint a szepirastánítás módszeres eszközei.

— **Pihenőre.** Akiről azt mondják, hogy sohasem pihen: lapunk szerkesztője megakarja czafolni a róla szállongó hirt, beismervén, hogy bizony a sok munka még a kitartó erőt is kifárasztja; mai nappal hosszabb utra távozott Erdély keleti részén lakó barátaihoz; visszatérével pedig egyenesen a debreczeni orsz. tanszerkiállítás tanulmányozására s az ott tartandó országos tanítói választmányi gyűlésekre utazik.

— **Presbyteri gyűlés** volt a mult vasárnap, júli 22-én a ref. egyház kebelében. A gyűlés kiválóbb határozatai: 1. Körber Tivadar tanár-jelölt az üresedésben levő gymnáziumi matematikai tanszékre egyhangulag megválasztott. 2. A rosszerdeiek kérvénye a templom-építés ügyében tervezet és költségvetés készítése végett kiadott a gazdasági bizottságnak. 3. T. Kecskeméti Ferencz kedvező jelentése a népiszkolai záróvizsgák megtartásáról tudomásul vétetett. 4. A községi képviselőtestület átirata értelmében a Kossuth szobor bizottságba a presbyterium részéről kinevezettek: Nt. Szegedi Károly, T. Kecskeméti Ferencz, Osvát Ferencz, Durkó Ferencz és Kocsor Gergely presbyterek. 5. Az egyházi adóbehajtásra alkalmazott egyén eljázását illető községi átirat ügyében elnökség intézkedéssel bízott meg stb.

— **Kossuth Lajos előszava.** Lapunk szerkesztője a minap Gyulán jártában meghallgatta azon fonograf-gép beszédét, melybe Kossuth Lajos nagy hazánkfia 1890. szept. 22-én Turinban beszédet mondott az aradi vértanúk leplezésére. Bámulatos erővel és érthetőséggel adja vissza ez a gép a nagy számúzott lelkes beszédét, úgy annyira, hogy lelkünk előtt mintegy megjelenik a nagy szónok alakja a páratlan szép ségű beszéd hallatára. Lapunk szerkesztője azon kéressel fordult a gép tulajdonosához, hogy hozza el Békésre is s mutassa be itt a közönségnek. A tulajdonos azonban csak az esetben volt hajlandó, ha legalább száz látogató felől biztosítva lesz. Most tehát aláírási íveket köröztet s ha elegendő aláírás mutatkozik: ma egész nap hallható lesz nálunk Kossuthszava a bérház nagy termében. Holnap pedig a nép számára kedvezőbb bolétdíjak mellett.

— **Megőrült a gyermekéért.** Kis Sándorné békési lakosnő nyugodtan gondozta itthon gyermekét, míg a napokban távol dolgozó férje levelet irt, hogy nem

sokára hazamegy s aztán együtt mennek munkába, de akkorára elválassza a legkisebbik csecsemőt, hogy nyugodtan oda hagyhassák a házat. A gyermek persze még nem elválasztani való s így a szegény anya nagyon buslakodni kezdett. A férj fenyegetései alatt végre elméje is megzavarodott gyermeke miatti aggodalmában s dühöngő örültség vettrajta erőt. Hatóságilag kellett gyógykezelés végett elszállítani. A szegény kised pedig most már nem csak emlék, hanem anya nélkül is maradt.

— **A Jantyk féle gyógyszerár** rövid idő alatt már a negyedik gazdát változtatja. Belenta Gábor Késői Istvánná ruházta ezen gyógyszerár jogát, kitől most Laesny István vette át. Reméljük, hogy az új vállalkozó reményei teljesülnek s nem csak az ő rokonszenves egyénisége, hanem a haladó közegségügyi viszonyok és a nép művelődése is mindinkább hozzájárulnak, hogy a többi gyógytárak rovása nélkül is e sok viszontagságon átment üzlet valahára felvirágozzék.

— **Az ártézi kut ügye** ismét tovább haladt egy lépéssel. A külső vastag eszkek össze vannak kötve; a belső vékonyabb eszkek lerakása most folyik s ha ezek így egybekötöttek: mi sem fogja akadályozni a tovább furást, mely a harmadik, legvékonyabb esz garnitúrával lesz eszközölve. Medveczky, a munka vezetője kitartással fogott ez új műveletekhez.

— **Részvétlenség** mutatkozik a testületi élet iránt mindenfelé általában. A „Polgári kör” sem tesz kivételt az uralkodó hangulatban úgy látszik, mert már harmad ízben van egy közgyűlése holnapra meghíva. A gyűlést most már mindenestre megtartják, akármennyien lesznek is az érdeklődők.

— **Uj tanár.** A helybeli gymnáziumban üresedésben levő matematikai tanszékre a gymnáziumi igazgatótanács ajánlatára Körber Tivadar tanár-jelölt egyhangulag megválasztott, mivel pedig Körber ez idő szerint, mint önkéntes a császár kenyerét eszi és onnan nem is szabadul októbernél előbb: helyébe kiegészítőül gondoskodik addig az elnökség.

— **Gazdát cserél** szeptember elején a központi nagyvendéglő, a bérház épületében levő „Magyar király” szálloda. Kontolovits Emil nevű üzletember vette azt át Stark Pál, jelenlegi vendéglőstől.

— **A villamos munkagép kiállításáról** lapunk mult számában közöltük, hogy a kereskedelmi miniszter a kiállítás meglátogatása végett Budapestre felutazó iparosokat kedvezményes vasuti jegy s ösztöndíjban részesíti s hogy erre nézve a békési ipartestület tagjai közt minő mozgalmat indított, most már, mint tudjuk a felutazók száma a negyvenet meg haladja, kik két csoportban fognak indulni Békésről, — egyik csoport ma a déli vonattal, másik pedig e hó 31-én kedden. A tanulmányi díjra Kovács Lajos lakatos iparos pályázott, kinek a miniszter a 20 forintnyi díjat s III-ad osztályú szabad vasuti menetjegyet oda is adományozta.

— **Az arankairás tárgyában** alkotott szabályrendelet értelmében a községek eljárásága felhívja a gazdákat, hogy mindazok, kik vörös lőhere és luczerna magot termelnek, ez a községházban bejelenték, mert a mulasztók a megejtendő vizsgálatkor 2—20 frtig lesznek megbüntetve.

— **A gyulai ötödik vásár — meztadva.** Mint tudva van, Gyula város képviselőlete október hóban tartandó ötödik országos vásár tarthatására kért engedélyt a kereskedelmi minisztertől. A napokban érkezett le a miniszter leirata, melyben tudatja, hogy Gyula városának egy ötödik országos vásár engedélyezése iránti kérelmét a földmívelésügyi miniszterrel egyetértve teljesíthetőnek nem találta, mert a nevezett városban tartani szokott négy, valamint a megye területén engedélyezett számos orsz. vásár a for-

galom igényeit teljesen kielégíthetik, továbbá, mert október hónapban Békésen, M.-Berényben, F.-Gyarmaton és Csabán is tartatnak vásárok s így a kérelmezett vásár csakis a forgalom zétforgacsolását s az iparosoknak a vásározással járó költségeit és a munkától való elvonását idézné elő és abból kifolyólag közgazdaságilag káros lenne.

Δ — **Emelkedő pótdó.** Csak két évvel ezelőtt is Eldorádónak gondolt, és a mebeli községek által irigylet Oroszára emelkedni. Két évvel ez előtt ugyanis a községi adót csak hírből ismerték Oroszában és ma már, az 1895. évi költség előirányzatban községi pótdó címén az állami adók 49% szerepel.

— **Egy érdekes erekye Csabán.** A c h i m Guztáv csabai mérnök családja kegyeletes emlékekkel öríznek egy nagyon szép hajcsomót, melyet Kossuth Lajosné fejről vágta le, hogy férfi-álruhába öltöztethessék. Ugyanis tudvalevőleg akkor, midőn a muszka-invázióval az önvédelmi harc igen fenyegető helyzetet teremtett és a kormány, valamint az országgyűlés kénytelen volt tanácskozással, illetőleg székhelyét Debreczenbe áttenni, Kossuth Lajosnak legfőbb gondját képezte szeretett nejét és gyermekeit biztonságba helyezni, mert jól tudta a latin közmondást: Vae victis (Jaj a legyőzöttek.) Kossuthné már Oroszára is két kiskoru gyermekével lappangva és nagy ügygyel-bajjal tudott eljutni, a hol Vitéz Mihály becsületes orosházi polgár adott menhelyet a kormányzó bujdosó nejének. Másnap, mielőtt a menekülő veszélyes utjakat megkezdették, Kossuth Lajosné, hogy felismerhetlenné váljék, többel lemetszette a haját s férfi-álruhában menekült. A c h i m Guztáv rokonságban lévén az orosházi Vitéz családdal, így jutott a ritka nemzeti klenodium birtokába és mint halljuk, azt az a r a d i szabadságharczi erekyemuzeumnak ajánlja föl.

— **Bábatanfolyam.** A szegedi m. kir. bábaképző-intézetnél a legközelebbi — október hó 1-én kezdődő magyar-német tanfolyamra 12 tanuló részére egyenkint 40 frnyi állami ösztöndíj van rendszerezve. Felhívom mindazokat, kik azt elnyerni óhajtják, hogy a nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi m. kir. ministeriumhoz intézett, keresztlevelel erkölcsi és szegénységi bizonyítvánnyal felszerelt bélyegtelen folyamodványukat augusztus hó 31-ig hozzám nyujtsák be. Dr. Mann igazgató-tanár.

— **Csöd.** B e n e d i k Benjámin vésztői kereskedő ellen a gyulai kir. törvényszék elrendelte e hó 16-án a csődöt. Csődbiztos P a l l a y Jenő, kir. törv. bíró; tömeggondnok K o l o z s v á r y Elek vésztői ügyvéd, helyettes K o v á c s Lajos gyulai ügyvéd. Igénybejelentés október 6; követelések bejelentése október 26.

— **Negyedfél éves hazafi.** A gyermeki naivságnak egyik legszebb tanujelét adta Gyomán a negyedfél éves kis I l l é s y Dezső, mikor a minap a temetőkerben sétálgatva, környeztetét folyton azzal zaklatta, mutatnák meg neki, hol fekszik Kossuth Lajos. Egyik sirtól a másikhoz futott, s hiába magyarázták neki, hogy Kossuth Lajos messze innen, más temetőbe fekszik, ő sehogysem volt ezzel a fölvilágosítással kielégítve. Végre már rá hagyták, hogy no, ebben a sírban fekszik Kossuth bácsi. A kis fiu elhallgatott. Észrevétlenül letérdelt a sír mellé, s apró kaesóival vájkálni kezdte a rögököt. A figyelmeztetésre, hogy mit csinál: „ki akarom szabadítani Kossuth bácsit, így válaszolt a csöpp hazafi; s tervehez oly határozottan is ragaszkodott, hogy csak erőszakkal lehetett őt a sirtól eltávolítani.

A békési népbank mérlegszámlája.

V a g y o n :	
Váltó számla	188919—
Jelzálogkölcson számla	208466—
Előleg számla	225—
Ingatlan számla	7000—
Értékpapír számla	3479-50
Pénztár számla (maradvány június 30.)	7944-19
Adósok	4448-74
Berendezés és felszerelési számla	1208-46
Részvény kibocsátási számla	9430—
Törlesztéses jelzálogkölcson számla	2482—
Osszesen	434702-03
T e h e r :	
Részvénytőke számla	60000—
200 db új kibocsátású részvény á 125 frt	25000—
Tartaléktőke számla	10139-28
Ennek 5% kamata	253-47
Részvényátírási díj	1—
Nyugdíjtőke számla	3113-95
Ennek 5% kamata	77-82
Betét számla	328257-85
Fel nem vett osztalék	128—
Atvallalt törlesztéses jelzálog kölcson	2481-03
II-odfoku bélyeg-illeték	24-43
Nyugdíj számla	9-35
Nyemény június 30-ig	5115-74
Osszesen	434602-92

Veszteség és Nyereség számla.

K ö l t s é g :	
Betét és tőkésített kamat	8150-74
Visszlezámitott váltó-kamat számla	205-71
Hivatali fizetések számla	1419-92
Üzletköltség számla	512-92
Adó és illeték számla	1299-97
Tőkekamat adó számla	730-97
Vegyes	60-91
Részvény kibocsátási költség számla	105-80
Tartaléktőke utáni kamat	253-47
Nyugdíj tőke utáni kamat	77-82
Nyemény	5115-74
Osszesen	17933-79
J ö v e d e l e m .	
Folyó számla — kamat számla	226-48
Váltó-kamat számla	7716-03
Jelzálog kamat	9222-28
Késedelmi kamat számla	90-18
Könyvdíj számla	37-70
Vegyes bevételek és különféle díjak	55-05
Részvény kibocsátási kamat	241-96
Értékpapír kamat számla	25—
Törlesztéses jelzálog kölcson jutalék	3-12
Előleg kamatszámla	15-99
Házbér számla	300—
Osszesen	17933-79

Békés, 1894. június 30-án.

Az igazg atóság.

CSARNOK.

Flinta Péter,

virtigli czugeszifrer úrnak, a majlandi garnizióba nyúlbe ütött baka-definíziói, üdvös és tanulságos oktatásképen elmondva a faszuzli száraz malom alatt, hü kománjának Peczek Demeternek.

Mi a regruta? Bakadiák és az egyetemleges bakatudományoknak tandíjmentes frekventása.

Mi légyen az öreg baka? Az összes bakaismeretek professzora és a magasabb baka filozófiának disz doktor.

Hát a huszár micsoda? A világ diszkatonája, kit az ur Isden a nagyobb dicőség okáért teremtett a lóra.

Mi a kanonér? Gyalog huszár, kinek puskáját a ló huzza.

Mi a fuvvizer? Elkárhozott huszár, kit az ur Isien haragjából tett fuvvizernek.

Mi az exercizrozás? Czigány nélküli, kénytelen muszájból eljár bakatáncz, a hol a négyest a káplár szokta dirigálni.

Mi a lénung? Bakagázi, a minél hatszor fordul meg minden hónapban az utolsó.

Mi a prófunt? Bakakalács, a mibe a molnár benfelejtette a korpát.

Mi a bakaagy? Bakapamag, melybe a tapaczéros elfelejtett federt, meg löszört varrni.

Mi a bakanes? Csecsemő csizma, a minek elfelejtett szarát varrni.

Mi a baka csizma? Magasra törekvő pályatvesztett huszár csizma.

Mi a baka adjusztérung? Oly öltözet uruha, mely

Uj korában öregbaka dicőségére,
Ó korában a regruta ékességére,
Végre pedig rongyos zsidó nyereségére.

Mi a baka keztyü? Olyan kézre való papucs, melynek se talpa, se sarka nincs.

Mi a gomb? Ragyogó füles rézdarab, melynek homályos mivoltáért a baka füle felelős.

Mi a faköpönyeg? Fü helyett kalapáccsal tákolt, bélés nélküli ujjatlan kabát, melyet nem lehet begombolni.

Mi a kaszárnya? Olyan házmaster nélküli lakház, a hol a kapuzézt kurta-vassal szokták beváltani.

Mi a dunkis? Czapistráng után hazaérkező szerelmes bakák sötét verme.

Mi a patrontáska? Bugyeláris, a miből aprópénzzel fizetnek annak a ki bankót akar igazságtalanul.

Mi a revolver? Agyubömbölést kiczifrázó huszárpikula.

Mi a pócz? Égboltozat, hol a prófunt-fogyatkozás tüneménye minden öt napban észlelhető.

Most pedig len azt mondom, hogy „herstelt,” mert majd jövőre elmondom azt, a mit minden jó nevelésű bakának tudnia kell s a melyet baka nyelven bakailedelemnek nevezünk. Csik Sándor.

Orosz lakodalom.

„Hál Istennek, csakhogy ezek a rőtlovagok elmentek, most már előkelő társaságban folytathatjuk az ünnepeket” — így szolt a völegény, miután a menyasszony által meghívott vendégek eltávoztak.

De ugy látszott a tábornok urnak még így sem volt elég előkelő a társaság, mert készülődni kezdett hazafelé.

— Tábornok ur, csak a reggelit várja meg!

— Köszönöm, nem tudok enni.

— Talán azért akar elmenni, mert az apósom és az anyósom itt maradtak. Megyek a feleségemhez és ráparancsolok, hogy tiltsa meg szülienek, hogy ne jöjjenek ide ki hozzánk, maradjanak benn a másik szobában és ne igen nyissák a szájukat.

— Kérem én világrt sem akarom. Az ön apósa igen tisztelteméltő férfiu. Nem azért megyek el. De álmos vagyok, már későn van.

El is ment. Távozás után a fiatal férj gyűlölettel teli pillantásokkal méregette végig az apósát, meg az anyósát, e két együgyü közönséges embert . . .

Oroszországban különösen a kereskedői körökben a házasság mai is egyszerű vásár. A swacha (házasággközvetítő) összehozza a fiatalokat, azután egyezséget hoz létre az in spe vő és az in spe após között — s azután megtörténik az ünnepélyes eljegyzés, majd a lakodalom, melynek emelésére, ha a föld alól is, elő kell teremteni egy tábornokot.

Leikin, a kedvelt tárcairó, aki sokáig volt „prikaschtschik”-ja (utazó) nagyobb kereskedő körök életét, meglehetősen drasztikus képét rajzolja meg egy ilyen lakodalomnak. A szereplő völegény egy kishivatalnok (tschinownik), a ki, mint már fentebb láttuk, nagyon szegényli az ő hosszuszakálu kepez apósát és anyósát és nagyon dühös rájuk, mert azt hiszi, hogy az ünnepély disze a tábornok, azok miatt hagyta oda az ünnepeget.

A völegény ur a tábornok kikisérése után visszajön s nekiesik az apósának!

— Miattatok ment el a tábornok!

— Nem igaz. A tábornok nem olyan ember. Nagyon kedves ur. Kezet is nyujtott, mikor elment.

— Persze, hát mit tehetett, mikor maga hozzátalakodott.

— Talán elbujunk a konyhába, kedves vöm uram? Nem, ezt nem tesszük. Mi itt idehaza vagyunk, a leányunk házában — vette át a szót az anyós, szikrázó szemmel nézve vejére.

— A leányunk házában? Hohó! Ez az én házam!

— De minden, ami benne van, a miénk, az utolsó tüig.

— Csak volt az önké, most már az enyém. De különben is minő butorozás ez! Nincs vele dicekedniök! Lámpa sincs elegendő, szőnyeg sincs a szaloban.

— Micsoda? Nincs szőnyeg? Hát ez mi?

— Egy darab rongy. Ez csak nem szőnyeg! Legfeljebb 15 rubel velt. Ha szereti a leányát, holnapra más szőnyeget küld.

— Majd ha fagy. Eleget raboltál tőlem: 4000 rubelt kaptál!

— Majd kapok még többet is, ha a leányocskája sirva megy majd haza.

A beszélgetés mind erősebb hangú kezdett lenni, — a vendégek pedig lassanként kezdtek elszállingózni. A vitába eközben beleegyezett a vőlegény atyja is.

— Kalmárlelkek! — mondá lenézőleg. A leányuk nemessé lett, s maguk még komizkodnak.

Az előszobában megessendült a csegetyű. Egyik kereskedő visszatért, ott felejtett sárczipőjeért. Mig felhuzta azokat, lekialtott a szalonba:

— A vendéglőből jöttem vissza a sárczipőimért! Holnapra már elsikkasztotta volna ez a rablóbanda!

A vőlegény kiszalad az előszobába, hogy kidobja szemtelen vendéget, de az épen az orra előtt ugrik ki az ajtón...

A szolgálak megterítik az asztalt a reggelizéshez. Az az egy pár vendég, aki még megmaradt, leül az asztal mellé. Nemsokára megkezdődnek a toastingások.

Az após jól bepálinkázva neki bátorodik s felugrik a székéről:

— Már engedjen meg Porfiri Wassilijewitsch, de először is a menyasszony szülőire sokas inni, s csak azután a vőlegényeire.

— Ostobaság! Engem ne tanitsón! Annak az egészségére iszom, akire akarok. Hátha én nem akarom, hogy maga egészséges legyen?

— Goromba. Türelmem fonala elszakadt. Feleség, menjünk, csókoljuk meg leányunkat, s menjünk.

— No háll istennek, csakhogy mentek! — kiált fel örvendezve a vő.

Az anyós zokogva csókolja meg leányát.

— Mit kellett megérnünk! Ha téged is bánt, csak panaszold el majd nekünk.

— Talán elbucszhatnának, már, szől közbe a vőlegény.

— Majd ha nekem tetszik.

— De nekem ez nem tetszik.

— Maga fatuskó!

— Megtisztel ezzel a czimmel, ha maga mondja...

Végre távoznak az „örömszülők”. A fiatal asszony zokog az asztal mellett; a férj pedig beszélni kezd:

— Bocssánnak meg ezekért a kellemetlen sénákért. De ilyen emberekkel nem lehet másképp beszélni... Hát te miért sírsz? fordul oda a feleségéhez — csak nem azok miatt? Neked ezentul hozzájuk semmi közöd sincs!

— Mit beszélsz?

— Hát azt, hogy feledd el, hogy kereskedő leánya voltál s légy rá büszke, hogy most már kollégiumi titkárné vagy! A nemességhez tartozol. E szerint kell magad viselned! Add a kezéd!

— Ne nyuljon hozzám — sikolt fel az asszonyka — s ráült a férje kezére, a ki ajkába harapva mormolja:

— Ideges, ritkaság ilyen sorsuaknál!

A. F.

Henneberg G. (es. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben, privát megrendelőknek közvetlenül szállít: fekete, fehér és színes, selyemszöveteket, méterenként 45 krtól 11 frt 65 krig postabár és vámentesen, sima, csikos, koczakozott és mintázottakat, damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szín s árnyalatban). Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelező-lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. (1)

VEGYESEK.

— Az állami utak gyümölcsfái. A kereskedelemügyi miniszter a szélesebb méretű állami utak széleinek megfelelő fákkal és némi gyümölcsfákkal való beültetését még a múlt évben elhatározta. Hogy pedig ezen felelte fontos dolog alapjában jól keresztül vihető legyen, már is bizonyos utvonalakra kijelöltettek azon szakértők, a kik, tüzetes szemle után meg fogják előre állapítani, hogy az utvonalak mentén, tekintve a talajminőségét, a vidék fekvését, milyen gyümölcsnemeket kell ültetni. Ez tehát egy nagy lépés a gyümölcsfatermesztés felélesztéséhez. Ilyesmítől természetesen pár évvel azelőtt még álmodni sem lehetett,

mert nem lett volna nálunk olyan hely, honnét oly nagy mennyiségű kész oltvány beszerezhető lett volna. Azonban a fennálló állami fáskolák lesznek most már hivatva arra, hogy ezen tervet a megvalósíthatáshoz segítsék.

— **Udvarlasi tanfolyam.** Sokan panaszkodnak a miatt, hogy női társaságban feszélyezettek, ügyetlenek és sem gondolataiknak, sem érzelmeiknek nem tudnak kellő kifejezést adni, ha valamely bűbajos szempár rájuk tekint, vagy valamely csókoszomjas ajak rájuk mosolyog. Ezek a szerencsétlenek — mert van-e nagyobb szerencsétlenség, mint az, ha valaki szép asszonnyal szemben néma és ügyetlen? — bizonyára szívesen veszik azt a hirt, hogy egy chicagói fiatal hölgy vállalkozott fiatal urakat az etikette titkaiba és az udvarlás szövevényeibe beavatni. A szerelmesek kiművelésért külön díjat szed az élelmes hölgy és nem nagy hiúságosság kell annak elképzeléséhez, hogy máris óriási klientéja van.

— **Kerékpáros katonák.** A 26. gyalogezred hadkiegészítő parancsnoksága a fősolgabirozságok útján veszik azt a hirt, hogy egy chicagói fiatal hölgy vállalkozott fiatal urakat az etikette titkaiba és az udvarlás szövevényeibe beavatni. A szerelmesek kiművelésért külön díjat szed az élelmes hölgy és nem nagy hiúságosság kell annak elképzeléséhez, hogy máris óriási klientéja van.

— **Egy új Heródes.** Olasz lapok rettenetes kegyetlenséggel véghezvitte vérengzésről adnak hírt most. Az eset olyan borzalmas, hogy önkéntelenül a gyermekek kegyetlenkedő Heródes jut az olvasó eszébe. A múlt hó 25-én a lercairi (Sziília) csendőrszervezetéhez számos falubeli asszony jött és sirva panaszolta el, hogy gyerekeik néhány órája nyomtalanul eltűntek. Egy pásztor látta utoljára a kicsinyeket, a mint egy öreg emberrel, a ki nyálánságot és aranypenzket adott nekik, az erdő felé mentek. Az őrsvezető már hamarabb is hallott arról, hogy más községekből Narvból, Favarából és Trapaniból is tünnek el gyerekek, számszerint 19-en. Rögton az a gyanu merült föl, hogy a mindenütt ismert kóbor muzsikusi, Aramico Carmelo, csalta el a gyerekeket. A pásztor leírása is Carmelora vallott s ezért a csendőrk rögton nyomozni kezdtek.

Az erdő közepén a kutatók egy barlangra akadtak, a melyből gyereknőzőrgés hallatszott ki. A parasztok és a karabinierik egyszerre rohantak be a sötét nyíláson s a vér megállt erükben a rettenetes barlang láttára. A tagas helyiség közepén állt a vándor muzsikusi, kezében tör volt, a melylyel néhány másodpercczel előbb egy szerencsétlen gyermek gyomrát megszette föl. Az áldozat arccal a földön hevert, a mely möhön itta be patakzó véret. Másik négy gyerek holtteste ott hevert a földön, a hatodik pedig, kezén lábán megkötözve, gyötörve a legiszonyabb halálfeleletől, kénytelen volt végig nézni társai halálát. A csendőrök csak a legnagyobb fáradsággal tudták a gyermekgyilkost megoltalmazni attól, hogy a dühöngő néple ne mészárolja. A börtönben Carmelo minden habozás nélkül bevallotta, hogy a többi 19 gyereket éppen így egy éjjel szellemjelent meg szentmondta, hogy egy roppant nagy, elásott kincset fog találni, ha a barlang földjét ötven gyerek vérevel itatja meg. Ez volt az oka a gyermekgyilkosságoknak. A vándor muzsikust Palermóba vitték, az örültek házába, a hol orvosi megfigyelés alá veszik.

— **Lakoma kutyalevessel.** A csippeva-indiánusok, a megmaradt indián törzsek között a legtürelmesebbek, nemrég évenként visszatérő napéjgyentánczokra gyűltek össze a Rainy-Lake kerületben, a minnesottai Black Bay-tól nyugatra. A szélrózsa minden irányából összesereglettek a vörös bőrűek. Ugy látszik azonban, hogy az egyszer nem érik be békés tánczokkal. Tavaly meghalt főnökük Sa-Sa — halálának oka állítólag delirium tremens volt — s ez által megüresedett az indián trón. Hátrahagyott ugyan egy fiút, aki ma 22 éves, de veje, Ogema is a főnöki méltóságra vágyódik s e méltóság

jogait már bitorolja is. A törvényes örökösnek sok hive van és ha csak elég pálinkával rendelkezik, úgy az ünnep valószínűleg véres verekedéssé fog fajulni. Azonban a szertartás minden esetre a szokott módon fog lefolyni. A főnököt énekszóval vezetik lengő sátorába s azután leszurják az e ezérra hízalt kutyát. Miután a kutya bőrét lenyuzták, rizzsel, kőkőnyvel és áfonyával nagy üstben megfőzik s a tánczó indiánok, kik valamennyien kanállal vannak fölfegyverkezve, megisszák a levét. Az ünnepség négy napig szokott tartani.

— **Egy hírlap sorsjátéka.** Ismeretes dolog az amerikai vidéki lapoknak az a szokása, hogy az előfizetési díjat nem pénzben, hanem mindenféle táplálék vagy butoradarral fizetik. De nálunk Európában is találnak a szerkesztők új módokat előfizetők fogdosására. Egy berlini lap ugyanis ügyes családokat fundált ki előfizetők gyűjtésére. A múlt év végén kiadott számaiban azt ígérte, hogy jutalmakat fog kisorsolni, a melyek közül legértékesebb „egy egészséges fejőstehén”, a második jutalom „egy darab kővér sajt” 62 kilogramm súlylyal, persze a berlini hegyi lakosok egészséges gyomra számára. Fialat házaspárok megszínű ágyat, másházások talán „bölcsőt” kaptak. További jutalmak voltak: 6 tucet zseb-kendő, 2 ágynemű, 1 kávémasina, 1 kávéskanna, 1 lisztes hordó, elegáns só-tartó; azután habverő, tepsí, stb. Utolsó helyen állott 50 kőtet költemény. Elhöz a sorsoláshoz minden új előfizető ingyen sorsjegyet kapott.

— **Bűjtőlesi előkészületek.** Holnap kántorbójt van, — mond Ujvári uram a feleségéhez — meg kell ám tartanunk; azért holnap ne főzz 30 gombócot, csak húszat, hanem azok a rendesnél nagyobbak legyenek!

— **Mit tanuljon?** Egy zsidó atyánkfia érettségét tett fiától kérdezi: micsoda pályát választana? „A jogot” felelt önérettel a fiú. „Nü! a joghot! azzal ugyan semmire sem mégyesz, thanold inkább az erúszakot, azzal jobban bhuldogulsz.”

— **Helyes felelet.** — Tanár: Mit gondol, mi történik, ha Carnot közvárságsági elnököt meg nem ölik? — Tanítvány: Azt tartom, hogy később magától is meghalt volna.

— **A fillér a koldus életben.** Mennyire nem szeretik koldusaink a fillért, elmondunk a koldus-nyilatkozatból egy pár beérkezett adatot.

Megkapja a fillért, ránéz (nem csókolja meg) és mosolyogva kérdi: hát a párja?

Harmadik: „Be rusnya kis jószág vagy, szolgáljon rád, aki csinált!”

Negyedik: „Megint pótra, hogy veszne ki a magja!”

Ötödik: „Tisztelem szépen, ha ijét ad, inkább nem gyűvök.”

Egy német vándorló dühösen visszadobja, mondván: „Kauf dier a strick drum!” (végy rajta magadnak kötele!)

Elhiszük a koldus és vándorló utakonak, hogy egy-egy fillérral nem sokra mennek, de az is igaz ám, hogy befelelad az ember minden szombatban 30—40 drb, talán rá sem szorult házalót s egyébkor is néhány vándorlót külön-külön kiszolgálni, amely funkcióhoz magához egy ember kell, sokkal örömebbébb fizetésnek koldusadót.

— **Nem tohet róla.** Asszony: Te ember, nyolcz nap mulva lesz az ezü-t-lakodalmunk. Ne vágnók le akkora ezt a gombolyó borjunkat: Ember: Még mit nem! Hát tohet róla az a szegény para, hogy huszonöt év előtt elvettelek?

— **Nem ér az semmit.** A védhímlőoltás előnyeit magyarázatta a jegyző a tanács tagjainak.

— **Nem ér az a hímlőoltás semmit,** nemzetes jegyző uram, szólt az egyik hallgató.

— **Már miért nem, János gazda?**

— **Tudom én azt.** Tavaly átment a szekér a gyerekekemen, bele halt biz az, pedig be volt oltva.

— **Isten uija.** Különös szerencsétlenségről adnak hírt, Szatmárról. A szatmári hegyek közt egy öreg embert temettek vasárnap, kinek rossz viseletű fia előre elbeszélte, hogy a temetésére sem megy

el az apjának. Ugy is tett. Mikor már készülődtek az öreg ember temetéséhez, a halátlan fiu egynehány társával szekéren elindult a vidék egyik földesurához, kihez aratni szegődött. A kocsis vigyázatlansága folytán azonban a szekér egy mély árokba fordult s míg a tajta ülő munkások nagy része kisebb nagyobb sérülésekkel megszabadult, ez az egy, a fiu, oly szerenesetlenül esett, hogy azonnal szörnyet halt, éppen akkor, mikor az öreg apa koporsójával bus harangzás mellett indultak a temetőbe.

KOZGAZDASAG.

Gabona árak.

B.-Csaba, július 25.

Egész mai napig folyton tartott gabonauzletünkben a lanyhaság még pedig oly mérvben, mint amelyet már évek óta tapasztaltunk, végre ma kedvezőbb amerikai jegyzések folytán, kissé megszilárdult az üzlet, a nélkül azonban, hogy áraink javultak volna. — Tengeri a tropikus hőség miatt szilárd.

Jegyzéseink:

I-ső rendű piros ó-buza . . .	6.10—6.30
" uj	5.70—5.90
Arpa ó	4.60—4.80
Rozs	4.20—4.25
Zab	5.20—5.40

Budapest, július 25. (Eredeti távirat.)
Készbuza tartva. Ószi buza 6.69—70, tavaszra 7.07—08, tengeri máj.—jul. 5.34—36, zab úszre 5.95—96, rozs 5.10—5.12.

— Magyarország gabonatermése. Csütörtökön jelent meg a földmivélsügyi miniszterium hivatalos termésbecslése az aratásról. Kiténik a részletes adatokból, hogy Magyarország gabonatermése ko-

rántsem volt mennyiségileg rossz, hanem közép, sőt néhol azon felüli; vannak azután természetesen olyan helyek, járáások és vármegyék is, ahol különböző kalamitások, leginkább a hesszeni legyek föllépése folytán a termés-eredmény még kis közepesnek sem felel meg. E vármegyék közé sorolhatók első sorban a következők: Csongrád, Jász-Nagy-Kun-Szolnok, Békés, Hajdu és Csanád; itt 5—6 métermázsza között ingadozik a buza-termés. Aránylag véve legjobban a buza-termés Sopron, Fejér, Somogy, Moson, Komárom, Győr, Baranya, Bács-Bodrog,

Brassó, Fogaras, Kis-Küküllő, Kolozs, Torda-Aranyos, Nyitra, Tolna, Vas, Zala, Veszprém és Pest 7—9 mm. közt ingadozik. Az alföldi részeken, nevezetesen mintegy 3.200.000 kat. holdnyi területen, a buza-termés középszerű s az eredmény mintegy 20—22 mm. Altalában véve termett az idén buzából mintegy 38.57 millió métermázsza, a buza súlya 75—84 kiló között ingadozik; a szem szép piros és acélos.

Felelős szerkesztő: Vaday József

Értesítés.

Van szerencsém értesíteni a nagyérdemű közönséget, hogy a kor igényeinek teljesen megfelelő

fogorvosi műtermet

rendeztem be.

Minden a fogászat keretébe tartozó műtét, u. m.: foghuzás, teljesen fájdalom nélkül, fogtömések (plombok) arany-, platina-, ezüst- és cementtel, műfog készítés (egyes és egész fogsorok) pontosan, jutányosan, teljes jótállás mellett eszközöltetik.

A műfogak beillesztése fájdalom nélkül történik, a műfogak kantschuk vagy kívánatra aranyba is foglalhatók, természetből művészi kivitelben.

Fogorvosi műtermemben egy berlini jeles fogorvost alkalmazok, ki Berlinben és Németország több nagyobb városában éveken át működött részint önállóan, részint előkelő műtermekben.

Lakásom: Gyulán, Kőröspart-utca 1021. sz., a „Kömlő“-szálloda közelében.

Kiváló tisztelettel

Dr. Bárdos Arthur.

3-1

ELSO BÉKÉS-CSABAI BUTORGYÁR.

REISZ és PORJESZ

Vasut-utca

BÉKÉS-CSABÁN,

Vasut-utca

(saját ház)

ajánlja saját készítményű háló-, ebédlő-, úri-szoba-, szalon berendezéseit stilszerű saját rajzaik után készítve a legegyszerűbbtől a legfinomabbig. — Elvállalnak

teljes lakás-, szálloda-, fürdő-berendezéseket

és minden a mű-asztalos-, kárpitos- és díszítési iparba vágó munkálatot német-, francia- és olasz-renaisance, angol és baroque, valamint minden modern styl szerint a legizlésebb és legkitűnőbb kivitelben.

Asztalkák, díszítési tárgyak, képek, nippes-ek, szőnyegek, stb. gazdag választékban.

A legjobb szakmunkások alkalmazása, a célszerű és modern berendezés, valamint a szakavatott művezetés köpessé tesznek bennünket arra, hogy szolid, tiszta, korhű kivitel, valamint a gondos, izléses készítményi módhoz képest a legolcsóbb árak tekintetében bármely hasonló vállalattal szemben bátran kiálljunk a versenyt.

A saját mű-asztalos-, kárpitos- és díszítési-műhelyeinkben készült butorokért három évi kezességet vállalunk.

Teljes tisztelettel

Reisz és Porjesz,
bútorgyárosok.

Arvetésekkel, rajzokkal és tervezetekkel kívánatra készséggel szolgálunk.

A napokban megjelent rendkívül elegáns kiállítású nagy képes-bútor-albumot egy frt letétnék előleges lefizetése mellett bérmentve beküldjük; az album visszaérkezése után a betétet azonnal megtérítjük.

Ugyanitt több jó házból való fiú, asztalos és képfaragó (szobrász) TANONCZUL felvétetik.